

Sygn. akt **VI RCa 342/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del. do SO Marek Maculewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej N. Ś.** reprezentowanej przez matkę **I. K.**

przeciwko **K. Ś.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 22 października 2014 roku

sygn. akt III RC 443/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że ustalone tam alimenty obniża do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 342/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z 22 października 2014r. w sprawie III RC 443/13 zasądził od pozwanego K. Ś. alimenty na utrzymanie małoletniej N. Ś. w wysokości 800 zł miesięcznie i zobowiązał go do przekazywania tej kwoty do rąk jej matki I. K. poczynając od 20 maja 2013r.. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie obejmującym żądanie ustalenia alimentów na poziomie 1000 zł miesięcznie.

Sąd uzasadnił decyzję podając, że powódka przebywa pod bieżącą pieczęcią matki, z pozwanym ma ograniczony kontakt, co powoduje, że pozwany w znacznie mniejszym zakresie uczestniczy w osobistych staraniach o wychowanie i utrzymanie, a zatem w większej części powinien finansować koszt utrzymania małoletniej powódki. Sąd uznał, że

adekwatne do potrzeb powódki oraz możliwości zarobkowych jej matki i pozwanego jest zobowiązanie pozwanego do przekazywania na jej utrzymanie kwoty 800 zł miesięcznie.

Wyrok ten apelacją zaskarżył pozwany wnosząc o ustalenie alimentów na poziomie 500 zł miesięcznie ze wskazaniem, że rozstrzygnięcie obowiązuje od dnia wydania wyroku i w tym zakresie dokonanie korekty wyroku.

Skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niewyczerpującym przeanalizowaniu ponoszonych przez niego kosztów koniecznych do utrzymania. Podał, że obowiązek przekazywania na utrzymanie córki kwoty 800 zł miesięcznie pozbawia go możliwości zabezpieczenia swoich nawet podstawowych potrzeb. Wskazał, że rozstrzygnięcie nie uwzględnia wsparcia, z jakiego korzysta matka powódki z racji sprawowania opieki nad dzieckiem, a także nie analizuje zasadności ponoszonych przez nią wydatków. Podkreślił również obniżenie jego wynagrodzenia wynikającego z zakończenia wykonywania pracy poza granicami kraju.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, uwzględnił wszystkie istotne okoliczności, które jednak Sąd odwoławczy odmiennie ocenił, nadto uwzględnił zmienioną na etapie postępowania odwoławczego sytuację pozwanego. .

Sąd Rejonowy analizował sytuację pozwanego przez pryzmat standardowych kosztów utrzymania. Słusznie również dostrzegł specyfikę życia w W. B.. Przyjął zgodnie z twierdzeniami pozwanego, że dochody tam uzyskiwane są znacznie wyższe niż dochody w P., niemniej podkreślił znacznie wyższe koszty utrzymania, dostrzegł również, zgodnie z wskazaniami pozwanego atrakcyjne wsparcie finansowe rodziców wychowującym małoletnie dzieci. Sąd odwoławczy dostrzegł jednak zmianę w sytuacji pozwanego wynikającą z obniżenia jego dochodów w stosunku do prezentowanych na etapie postępowania przed Sądem I instancji. Zaakceptował również stanowisko pozwanego oczekującego odmiennej oceny katalogu wydatków i kosztów utrzymania ponoszonych przez matkę powódki i pozwanego.

Podkreślić należy, że zabezpieczenie usprawiedliwionych potrzeb powódki jest obowiązkiem obojga rodziców. Obowiązek alimentacyjny to nie tylko finansowanie kosztów utrzymania, ale również osobiste starania o wychowanie i utrzymanie. Pozwany bieżącej pieczy nad powódką nie wykonuje, gdyż zamieszkuje w znacznej odległości od miejsca zamieszkania powódki, nadto, jak wynika ze zgodnych twierdzeń stron w ograniczonym zakresie utrzymuje kontakt z córką. Całkowity więc obowiązek wykonywania prac na rzecz powódki, nadzorowania jej spraw, wychowania obciąża jej matkę. Zgodnie natomiast z art. 135§2 k.r.o. sytuacja taka uzasadnia proporcjonalne obciążenie pozwanego kosztami utrzymania powódki. W konsekwencji pozwany, jako osoba niemalże bierna w kwestii sprawowania osobistej pieczy nad powódką winien ponosić koszt jej utrzymania w znacznie większym zakresie, niż jej matka. Taka sytuacja uwzględnia dwupłaszczyznowy obowiązek alimentacyjny na rzecz dziecka, które z racji wieku nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

W konsekwencji nie sposób było uwzględnić wniosku pozwanego o ustalenie alimentów na utrzymanie córki w wysokości 500 zł miesięcznie. Taka kwota bowiem w niewystarczającym stopniu uwzględnia okoliczności sprawowania opieki nad dzieckiem. Sąd odwoławczy jednocześnie uznał, że kwota 800 zł miesięcznie ustalona przez Sąd Rejonowy jest nadmiernie wysoka i nieproporcjonalna do potrzeb powódki i możliwości zarobkowych pozwanego oraz matki powódki. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, by koszt utrzymania powódki był znacznie wyższy niż standardowy. Matka powódki korzysta ponadto ze wsparcia państwa, co znacząco umniejsza jej udział w kosztach utrzymania powódki. W konsekwencji ustalenie alimentów obciążających pozwanego na poziomie 800 zł miesięcznie narusza zasadę adekwatności do potrzeb dziecka i możliwości zarobkowych jego rodziców.

Sąd odwoławczy uznał, że okoliczności sprawy ze szczególnym uwzględnieniem obniżenia dochodów pozwanego uzasadniają ustalenie jego zobowiązania finansowego wobec córki na poziomie 600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu

takie alimenty pochodzące od pozwanego w połączeniu ze środkami gwarantowanymi powódce przez jej matkę i osobistymi staraniami stron o wychowanie i utrzymanie umożliwią zabezpieczenie jej usprawiedliwionych potrzeb.

W konsekwencji na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 133§1 k.r.o. i art. 135§1 i 2 k.r.o. częściowo uwzględnił apelację i obniżył alimenty ustalone wyrokiem Sądu I instancji do wysokości 600 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd odwoławczy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił uznając, że ustalona data obowiązywania rozstrzygnięcia jest słuszna, gdyż odzwierciedla zwrócenie się przez powódkę do Sądu o ustalenie alimentów. Oczekiwana natomiast przez pozwanego wysokość alimentów nie jest adekwatna do jego udziału w sprawowaniu osobistej opieki nad córką oraz jego możliwości zarobkowych.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.